

Resolució 496/2019, de 28 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 384/2019, 385/2019 i 386/2019, acumulades.

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Informació reclamada: Estadístiques i polítiques per a la integració i l'autonomia de joves amb discapacitat.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de les Reclamacions.

Resum: Està clara la identitat entre les Reclamacions 384/2019, 385/2019 i 386/2019: les parts són les mateixes (la persona reclamant i el DTASF) i també ho són el motiu de les Reclamacions (el fet que, a judici de la persona reclamant, no s'hauria proporcionat la informació demanada), la seva fonamentació i, en general, les aportacions de les parts a aquest procediment i, en conseqüència, les qüestions sobre les que s'ha de pronunciar la GAIP. L'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment; aquest fet suposa la satisfacció extemporània de les sol·licituds d'informació de les que deriven les Reclamacions i comporta la pèrdua d'objecte d'aquestes, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que les justificaven

Paraules clau: Generalitat. Joves. Educació. Habitatge. Inclusió social. Persones amb discapacitat. Reclamació contra silenci. Acumulació. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 28 de juny de 2019 entra a la GAIP les Reclamacions 384/2019, 385/2019 i 386/2019, presentades contra el Departament de Treball, Afers socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 d'abril de 2019, la persona reclamant presenta les tres sol·licituds d'informació següents al DTASF:
 - 2.1. La sol·licitud de la que deriva la Reclamació 384/2019, que té la finalitat de conèixer les polítiques en matèria de promoció de la formació acadèmica i accés al món laboral dels joves amb discapacitat, demana:
 - 2.1.1. Les dades d'ocupació que té el Departament relatives als joves sans entre 16 i 29 anys i les relatives als joves amb discapacitat de la mateixa franja d'edat.
 - 2.1.2. Xifres de desocupació de joves entre 16 i 29 anys, tot distingint entre les relatives a joves sans i les que fan referència a joves amb discapacitat.

- 2.1.3. Xifres i nivell d'estudis (percentatge amb ESO, percentatge amb batxillerat, percentatge de matriculats a la universitat i percentatge amb titulació universitària) de joves sans entre 16 i 29 anys i de joves discapacitats en la mateixa franja d'edat.
- 2.1.4. Plans, programes i projectes que està desenvolupant la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut (SIAJ) per a:
- a) Millorar el nivell d'estudis consolidat dels joves entre 16 i 29 anys amb discapacitat.
 - b) Millorar la taxa d'ocupació en els joves amb discapacitat.
- 2.2. La sol·licitud de la que deriva la Reclamació 385/2019, que té la finalitat de conèixer les polítiques d'accés a l'habitatge per a joves amb discapacitat, demana les xifres oficials que utilitza el DTASF sobre:
- 2.2.1. Esperança de vida de persones sanes i de persones amb discapacitat.
- 2.2.2. Edat mitja d'emancipació d'una persona sana i d'una persona amb discapacitat.
- 2.2.3. Conèixer amb detall íntegre els projectes del DTASF sobre foment de l'emancipació i accés a l'habitatge jove per a joves sans de 16 a 35 anys.
- 2.2.4. En mateix del punt anterior per a joves amb discapacitat de 16 a 35 anys.
- 2.2.5. Conèixer quants joves sans s'han emancipat i accedit a un habitatge gràcies a projectes del DTASF.
- 2.2.6. Quants joves amb discapacitat s'han emancipat i han accedit a un projecte de vida independent gràcies a projectes impulsats pel DTASF, es tracti de projectes individuals o gestionats per entitats del tercer sector.
- 2.3. La sol·licitud de la que deriva la Reclamació 386/2019, que té la finalitat de conèixer la intensitat amb la que el DTASF lluita per la inclusió social de joves amb discapacitat, demana:
- 2.3.1. Nombre total de població jove sana a Catalunya.
- 2.3.2. Nombre total de població jove amb discapacitat a Catalunya.
- 2.3.3. Nombre de programes, amb indicació del seu contingut, adreçats a millorar l'accés al treball, habitatge, oci i cultura, lleure, esport, salut, educació, formació, etc. De la població jove sana, sense discapacitat, de Catalunya, així com el nombre de joves sans que s'han beneficiat d'aquests programes en els anys 2017, 2018 i 2019.
- 2.3.4. Amb independència de la concepció integral dels programes indicats al punt anterior, el nombre de programes i el contingut de cada un d'ells adreçats a millorar l'accés al treball, habitatge, oci i cultura, lleure, esport, salut, educació, formació, etc., impulsats i

desenvolupats pel DTASF, adreçats especialment a joves catalans amb discapacitat i plans específics per a joves amb discapacitat.

3. El 17 de maig de 2019 el DTASF comunica a la persona reclamant l'acumulació de les tres sol·licituds indicades a l'antecedent anterior i, en atenció al volum i complexitat de la informació sol·licitada, prorroga el termini per resoldre-les en el cinquanta per cent de l'inicial, de conformitat amb el previst per l'article 33.2 LTAIPBG.
4. El 14 de juny de 2019 el DTASF estima les sol·licituds anteriors i facilita informació sol·licitada a la persona reclamant, mitjançant notificació electrònica, i li tramet el mateix per notificació postal, que és practicada el 9 de juliol de 2019.
5. Les Reclamacions presentades el 28 de juny de 2019 indiquen que el DTASF no hauria contestat a les sol·licituds de l'antecedent 2.
6. El 5 de juliol de 2019 la GAIP envia a la persona reclamant un escrit on posa de manifest que part de la documentació aportada és molt difícil de llegir i demana l'esmena corresponent de les Reclamacions, tot advertint que si no la duu a terme en 10 dies es consideraran desistides les Reclamacions, en aplicació de l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC).
7. El 8 de juliol de 2019 la GAIP comunica les Reclamacions al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre elles, així com també còpia dels expedients de les sol·licituds d'informació de les que deriven i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre les Reclamacions.
8. El 16 de juliol de 2019 la persona reclamant esmena les Reclamacions, en el sentit requerit per la GAIP.
9. El 18 de juliol de 2019 la GAIP rep l'informe i altra documentació requerida al DTASF, que aporta la resposta del Departament indicada a l'antecedent 4.
10. El 22 de juliol de 2019 la GAIP trasllada a la persona reclamant, mitjançant notificació electrònica i postal, la resposta del Departament indicada a l'antecedent 4 i li dona 10 dies per formular-hi al·legacions i l'adverteix que si dins d'aquest termini no argumenta el contrari entendrà que se li ha facilitat la informació pública sol·licitada. Tot i haver transcorregut més de deu dies des de la pràctica de la notificació, la persona reclamant no ha formulat cap al·legació.

Fonaments jurídics

1. *Acumulació de les Reclamacions*

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els que tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Està clara la identitat entre les Reclamacions 384/2019, 385/2019 i 386/2019: les parts són les mateixes (la persona reclamant i el DTASF) i també ho són el motiu de les Reclamacions (el fet que, a judici de la persona reclamant, no s'hauria proporcionat la informació demanada), la seva fonamentació i, en general, les aportacions de les parts a aquest procediment i, en conseqüència, les qüestions sobre les que s'ha de pronunciar la GAIP.

Si al que s'acaba de dir hom hi afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no se'n deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, procedeix concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades als antecedents en aquesta Resolució única és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

2. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquestes Reclamacions, ja que deriven de sengles sol·licituds d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es*

garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. *Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.* 3. *Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. *Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

3. *Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de les Reclamacions*

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de les sol·licituds d'informació de les que deriven les Reclamacions i comporta la pèrdua d'objecte d'aquestes, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que les justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar les Reclamacions, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 d'agost de 2019, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 384/2019, 385/2019 i 386/2019.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamacions 384/2019, 385/2019 i 386/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.